

GINOP-5.3.7-VEKOP-17-2017-00001

azonosító számú

„Jogszerű foglalkoztatás fejlesztése”

elnevezésű kiemelt projekt

NÉDÓ FERENC ALAPVETŐ MUNKAVÉDELMI TUDNIVALÓK A HORECA-SZEKTORBAN

Tartalom

1.	A szektor főbb jellemzői.....	2
2.	A munkához kapcsolódó legjelentősebb veszélyek és kockázatok	3
3.	A létesítésre vonatkozó legfontosabb előírások.....	4
4.	A munkavégzés személyi feltételei	4
5.	Kockázatbecslés/-értékelés	5
6.	Kockázatkezelés, a munkavégzésre vonatkozó főbb szabályok	6
6.1.	Általános szabályok.....	6
6.2.	Konyhákra vonatkozó speciális szabályok.....	7
6.3.	Hűtőberendezések, hűtőhelyiségek követelményei.....	8
6.4.	Raktározásra, anyagmozgatásra vonatkozó előírások.....	8
6.5.	Takarításra vonatkozó főbb szabályok	9
6.6.	Veszélyes anyagokkal kapcsolatos munkavédelmi előírások.....	10
6.7.	A fürdők üzemeltetésének alapvető munkavédelmi szabályai	11
6.8.	A Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítmények üzemeltetésének legfontosabb munkavédelmi szempontjai.....	11
6.9.	Képernyős munkahelyekre vonatkozó minimumkövetelmények	12
7.	Kockázat-kommunikáció.....	12
8.	Teendők munkabaleset, fokozott expozíciós eset és foglalkozási megbetegedés esetén	12
9.	Munkavédelmi útmutatók a COVID-19 járvánnyal kapcsolatosan	13
10.	Munkavédelmi munkavállalói érdekképviselőt	13
11.	Munkavédelmi tanácsadás.....	14

Jelen útmutató alapvető munkavédelmi tudnivalókat tartalmaz az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeiről a HORECA-szektorban. A felsorolt veszélyek és kockázatok, valamint az ezekhez kapcsolódó munkavédelmi követelmények nem teljes körűek. Az ágazati útmutató célja, hogy kiindulópontot javasoljon a kockázatértékelés elvégzéséhez, a megelőzési stratégia kidolgozásához, vagy a munkavédelmi dokumentációk (pl. munkavédelmi szabályzat) elkészítéséhez. Ez a kiadvány nem tekinthető a joggyakorlat alakítására irányuló, vagy egyedi ügy eldöntésére alkalmas állásfoglalásnak, az csak a tárgybani jogszabályok alkalmazására vonatkozó tájékoztatásnak, ajánlásnak tekinthető, amely egyedi ügyekben az eljáró hatóságot és bíróságot nem köti.

1. A szektor főbb jellemzői

A HORECA (vagy HoReCa) az angol Hotels, Restaurants és Cafés szavakból tevődik össze:

- **Hotels:** szállodák
- **Restaurants:** éttermek
- **Cafés:** kávéházak.

A szálloda- és vendéglátóipar (HORECA) magában foglalja a szállodákat, a bárakat, a pubokat, az éttermeket, a szerződéses vendéglátókat, az elviteles gyorséttermeket, a kávézókat és a bisztrókat. Fontos munkahelyteremtő a szolgáltatási szektorban, és számos EU-tagállamban a gazdaság egészét tekintve is. 2018-ban a szektor mintegy 10,7 millió főt foglalkoztatott az Európai Unióban (EUROSTAT, 2018), amely mára jelentősen csökkent a COVID-19 világjárvány miatt. Magyarországon a 2019. évi növekedést követően 2020-ban a nemzetgazdasági átlagot többszörösen meghaladó mértékben, 8,5%-kal csökkent a szálláshely-szolgáltatás, vendéglátás nemzetgazdasági ágban foglalkoztatottak száma (177 ezer fő) az előző évhez képest (KSH, 2020).

A HORECA-szektor főként 10 vagy ennél kevesebb főt alkalmazó kisvállalkozásokból áll. A munkaerő fiatal: az európai statisztikák szerint mintegy 49% 35 év alatti, az 55 éves és ennél idősebb dolgozók pedig még 10%-ot sem tesznek ki, noha az értékek a demográfiai változás eredményeképpen emelkednek. A női munkavállalók többen vannak, mint a férfiak – a munkaerő 58%-át teszik ki (EUROSTAT, 2019-2020). Az ágazat jó hely a fiatal és viszonylag képzetlen munkavállalók számára, hogy belépjenek a munkaerőpiacra. A munkaerő képzettségi szintje viszonylag alacsony, csak kevés munkavállalónak van felsőfokú végzettsége (EU-OSHA, FACTS 79). Az embert próbáló munkakörülmények ellenére az ágazatban nincsen átlag feletti mennyiségű baleset és megbetegedés.

2020-ban Magyarországon a szálláshely-szolgáltatási, vendéglátási iparágakban éves szinten összesen 467 esetben regisztráltak munkabalesetet, mely az előző évhez képest (767) jelentős csökkenést mutat, mely alapján véve a kialakult járványügyi helyzetnek tudható be. Egyes vállalkozások felújításba kezdtek, de többen átmenetileg bezártak, vagy bővítették szolgáltatásaik körét, jellemzően a vendéglátás területén a házhozszállítás lehetőségével. A 2020. évben egy súlyos kimenetelű baleset történt. Ugyanakkor ebben az ágazatban tömegesek a három napot el nem elérő, vagy betegállománnyal egyáltalán nem járó apróbb égések, vágások is. 2021-ben éves szinten összesen 540 db regisztrált munkabaleset következett be, mely az előző évhez képest 15,6%-os növekedést mutat. A tárgyévben nem történt az ágazatokat érintően súlyos vagy halálos kimenetelű munkabaleset.

A vendéglátás és a szállodaipar területét vizsgálva fokozódó problémát jelent az alkalmazotti elvándorlás, a szakképzett munkaerő hiánya, a dolgozók átlagéletkorának növekedése. A problémák enyhítésében segíthet a munkavédelmi tudatosság növelése, a munkavédelem fejlesztése és a munkakörülmények javítása.

2. A munkához kapcsolódó legjelentősebb veszélyek és kockázatok

A HORECA-szektor gyorsan változik, mivel új technológiák jelennek meg a piacon, és a fogyasztói igények is változnak. A jelenleg is zajló pandémia leginkább a vendéglátás területén alakította át a munkafolyamatokat (pl. a szolgáltatás bővülése a házhozszállítással, ételfutár cégek elterjedése).

A szállodai és az éttermi munka sokrétű. A szektorban sokan dolgoznak, a legkülönbözőbb képzettséggel és tapasztalattal, a diákoktól kezdve, a konyhai kisegítőkön át, a tanfolyammal rendelkezőktől a szakmunkásokig, vagy a felsőfokú végzettségűekig. A munkájuk során is nagyon különböző veszélyeknek és kockázatoknak vannak kitéve.

Az ágazatban nincs jellemző foglalkoztatás- és munkakörülmény-típus, ami a munkaidőben és a szerződések fajtáiban is tükröződik. Az ágazat általában nagyobb rugalmasságot igényel a munkakörülmények és a munkaidő terén is. A munkakörülmények gyakran nehezek, a munkaidő hosszú, a feladatok pedig fizikailag megerőltetőek. Ráadásul ezt az ágazatot a tipikustól eltérő munkaidő-beosztás jellemzi, amelyben megszokott a szezonális és a váltott műszakos munka.

A legjelentősebb munkahelyi veszélyek és kockázatok az ágazatban a következők:

- fizikailag megterhelő munka, beleértve a hosszú állást és a statikus testtartásokat, a cipelést, emelést és az ismétlődő mozdulatokat; ezek gyakran más kedvezőtlen munkakörülményekkel párosulnak, mint pl. a munkahely nem megfelelő szellőztetése, magas vagy alacsony páratartalom;
- meleg vagy hideg munkakörnyezet hatásai; a meleg, párás és a hideg környezetben, pl. főzőkonyhákban, tároló-helyiségekben, hűtőkamrákban végzett munka váltakozása;
- zajexpozíció, pl. a karbantartási munkafolyamatoknál vagy a zenés szórakozóhelyeken;
- éles, hegyes munkaeszközök, egyenetlen felületek, szélek és sarkok;
- nedves és csúszós padló, illetve akadályok okozta elbotlások, megcsúszások és elesések, magasból történő leesések;
- áramütés veszélye nem megfelelően karbantartott vagy meghibásodott eszközök miatt;
- veszélyes anyagok különböző egészségkárosító hatása a takarítószeres irritatív tulajdonságától kezdve, az uszodákban használt klór potenciális tüdőkárosításán át, a szállodai mosodákban, vegytisztítókban alkalmazott Perklóretilén (Tetraklóretilén) rákkeltő hatásáig (2. kategóriájú rákkeltő anyag: „Feltételezhetően rákot okoz.”)

A legfontosabb pszichoszociális kockázati tényezők az alábbiak:

- az ágazatban jellemző a hosszú műszak, a rendszertelen és szokatlan munkaidő;
- a munka és a magánélet egyensúlyának felborulása, különösen figyelembe véve a munkaidő kiszámíthatatlanságát, a munkanapok hosszát, valamint a munka irányításának hiányát;
- munkateher és munkaidő okozta nagy nyomás (időkényszer), gyors tempójú munka, gyakran ismétlődő munkamozdulatok, különösen a konyhai munkák esetén;
- a munka irányításának alacsony szintje: gyakori a kreativitás nélküli, kevés kezdeményezést igénylő, monoton munka;
- kapcsolat a munkatársakkal és a főnökkel: a támogatás hiánya vagy a nyelvismeret hiánya fokozhatja a munkahelyi stresszt;
- a fogyasztók, a kollégák és a munkavállalók általi erőszak, zaklatás és megkülönböztetés;
- a képzés, oktatás és tájékoztatás hiánya.

3. A létesítésre vonatkozó legfontosabb előírások

A munkavédelemről szóló **1993. évi XCIII. törvény** (a továbbiakban: Mvt.) 18. § (1) bekezdése alapján: „*Munkahely, létesítmény, technológia tervezése, kivitelezése, használatba vétele és üzemeltetése, továbbá munkaeszköz tárolása, mozgatása, szállítása, felhasználása, üzemeltetése a munkavédelemre vonatkozó szabályokban meghatározott, ezek hiányában a tudományos, technikai színvonal mellett elvárható követelmények megtartásával történhet.*”

Olyan munkahelyek létesítésénél, ahol mozgáskorlátozott vagy egyéb testi fogyatékos munkavállalókat foglalkoztatnak, a fizikai környezetnek illeszkednie kell az emberi test megváltozott tulajdonságaihoz. Ugyanezek az előírások vonatkoznak a már meglevő, de bővítésre kerülő egységek esetére is.

A munkahely létesítésének folyamatában részt vevő tervező és kivitelező köteles írásban nyilatkozni, hogy a létesítmény megfelel a megkövetelt jogszabályoknak és szabványoknak, az OTÉK¹ és az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeinek. A létesítés során a munkavédelmi követelmények érvényre juttatása a létesítésben közreműködők feladata, amelynek teljesítésében együtt kell működniük. A létesítmény kivitelezési munkáinak (új létesítmény, rekonstrukció) befejezését követően a kivitelezés irányítójának feladata a használatbavételi, üzembe helyezési eljárás megszervezése, a szükséges dokumentációk beszerzése.

A munkaeszközök és az egyéni védőeszközök vásárlása esetén az eszköz gyártójától, vagy a forgalmazótól be kell szerezni az ún. EK-megfelelőségi nyilatkozatot, illetve a megfelelőséget tanúsító egyéb dokumentumot (pl. tanúsítvány), valamint a használati utasítást, és ezeket a munkavédelmi szolgáltató részére el kell juttatni.

Veszélyes létesítmény, munkahely, munkaeszköz, technológia üzemeltetését a munkáltatónak írásban el kell rendelni, azaz el kell végezni a munkavédelmi üzembe helyezést az Mvt. 21.§-a alapján.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló **5/1993. (XII. 26.) MüM rendelet** (a továbbiakban: MüM rendelet) 1/a. számú melléklete alapján veszélyes munkaeszköznek minősülnek, pl.:

- Gépi hajtású emelőtargoncák;
- Személyek vagy személyek és terhek emelésére szolgáló szerkezetek, amelyeknél fennáll a leesés veszélye több mint három méter magasságból.

A munkavédelmi üzembe helyezés feltétele a munkavédelmi szempontú előzetes vizsgálat [Mvt. 21. § (3)-(4)]. Az üzembe helyezést megelőző munkavédelmi szempontú előzetes vizsgálat munkabiztonsági és munkaegészségügyi szaktevékenységnek minősül.

Veszélyesnek nem minősülő munkaeszközök (pl. porszívók, elektromos kéziszerszámok) ellenőrző és időszakos ellenőrző felülvizsgálatára a munkaeszközök és használatuk biztonsági és egészségügyi követelményeinek minimális szintjéről szóló **10/2016. (IV. 5.) NGM rendelet** és a vonatkozó szabványok (pl. MSZ HD 60364-4-46:2017) előírásait is figyelembe kell venni.

4. A munkavégzés személyi feltételei

¹ az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet

A munkavállaló csak olyan munkával bízható meg, amelynek ellátására egészségileg alkalmas, rendelkezik az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez szükséges ismeretekkel, készséggel és jártassággal [Mvt. 49-53. §].

A munkavállalók orvosi alkalmasságának ellenőrzésére a munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló **33/1998. (VI. 24.) NM rendelet** (a továbbiakban: NM rendelet) előírásait kell alkalmazni.

Előzetes munkaköri alkalmassági vizsgálatot kell végezni a munkáltató által foglalkoztatni kívánt személynél a munkavégzés megkezdését megelőzően (NM rendelet 4.§-a). A járványügyi érdekből kiemelt munkakörök, tevékenységek esetén (NM rendelet 1. számú melléklete) előzetes személyi higiénés alkalmassági vizsgálatot is kell végezni, pl. abban az esetben, ha a munkavállaló közfogyasztásra szánt élelmiszer (beleértve az ételt, italt) előállításával foglalkozik, illetve ilyen munkahelyeken tisztítást, takarítást végez. Ezekben a munkakörökben az NM rendelet 2. számú melléklete szerinti „Egészségügyi Nyilatkozat”-ot, valamint a 17. számú melléklet szerinti „Egészségügyi nyilatkozat és vizsgálati adatok” című könyvet kell kitölteni.

Az NM rendelet 6. §-a alapján – az 1. és 3-6. számú mellékletekben foglaltak figyelembe vételével – a munkavállalóknak időszakos orvosi vizsgálaton kell részt venniük a munkaköri alkalmasság újbóli véleményezése céljából. A vizsgálatok gyakorisága a munkavállaló korától, a munkahelyi megterhelések, illetve expozíciók jellegétől (pl. fizikai-, kémiai-, biológiai-, pszichoszociális kóroki tényezők és fokozott pszichés megterhelés) és a fokozott balesetveszély előfordulásától függ [NM rendelet 4. számú melléklete: pl. „*Mozgó munkaeszközök, munkaeszközök mozgó elemei, haladó (mozgó) termékek, alapanyagok, félkész és késztermékek mellett vagy közelében végzett munka*”].

Soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálatot kell végezni heveny foglalkozási megbetegedés, fokozott expozíció, eszméletvesztéssel járó vagy ismétlődő munkabaleset előfordulását követően és a munkavállaló, tanuló vagy hallgató olyan rosszulléte, betegsége esetén is, amely feltehetően munkahelyi okokra vezethető vissza (NM rendelet 7.§-a).

Az egyszerűsített foglalkoztatás körébe tartozó idenymunka vagy alkalmi munka esetén a munkavállaló foglalkoztathatósági vizsgálatára az NM rendelet 16/A. §-át kell alkalmazni.

A munkaköri alkalmasság vizsgálata és véleményezése az NM rendelet 8. §-ában meghatározott esetekben záróvizsgálattal egészül ki.

A munkáltatónak írásban kell meghatároznia munkaköri alkalmassági vizsgálatok rendjét, valamint azokat a munkaköröket, amelyekben az e rendelet 8. számú melléklete szerinti megterhelések miatt a sérülékeny csoportba tartozó munkavállalók (fiatalkorúak, továbbá várandós, nemrégén szült, anyatejet adó nők és szoptató anyák, valamint idősödők) nem foglalkoztathatók [NM rendelet 15.§ (1) bekezdése]. A szabályozás kidolgozásához a foglalkozás-egészségügyi orvos véleményét ki kell kérni.

Az Mvt. 51. §-a értelmében a munka egészséget nem veszélyeztető és biztonságos elvégzéséhez megfelelő szakképzettségű és számú munkavállalót kell biztosítani. Egyes munkakörök, munkafolyamatok betöltését külön jogszabály szakképesítéshez köti. Ebből adódóan a munkavállaló csak olyan munkakörben foglalkoztatható, amelyhez a szükséges szakmai és munkavédelmi ismeretekkel (Mvt. 55. §-a) rendelkezik.

Ahol veszély fenyeget, egyedül munkát végezni nem szabad, és ilyen helyre csak erre is kiterjedő oktatásban részesült munkavállalók léphetnek be (lásd a 7. fejezetet).

5. Kockázatbecslés/-értékelés

A kockázatértékelés a munkabalesetek és a foglalkozási megbetegedések/fokozott expozíciós esetek megelőzésére alkalmazott, az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés megteremtése érdekében tett munkáltatói intézkedések kulcsfontosságú eleme.

A kockázatértékelés elvégzése – szakmai jelentőségénél fogva – olyan szakember feladata, aki az adott tevékenységet, baleseti veszélyforrásokat és egészségkárosító kockázatokat jól ismeri, megfelelő gyakorlattal és helyismerettel rendelkezik. A fentiek miatt kiemelten fontos, hogy a kockázatértékelést – az Mvt. 54. § (8) bekezdése alapján – **munkabiztonsági és munkaegészségügyi szaktevékenységre jogosult szakember** végezze, akik az Mvt. 57-58. §-a alapján közreműködnek egyéb munkavédelmi feladatok ellátásában is (pl. az egyéni védőeszköz juttatása belső rendjének meghatározása, munkabalesetek kivizsgálása).

A kockázatértékelés gondos áttekintése annak, hogy az adott munkahelyen mi károsíthatja, veszélyeztetheti a munkavállalókat, a feltárt veszélyek kiküszöbölhetők-e vagy sem, és milyen személyi, tárgyi, szervezési intézkedések szükségesek annak érdekében, hogy a munkabalesetek és az egészségkárosodások megelőzhetők legyenek.

A munkáltató a kockázatértékelést, a kockázatkezelést és a megelőző intézkedések meghatározását – eltérő rendelkezés hiányában – **a tevékenység megkezdése előtt, azt követően indokolt esetben** (pl. technológia módjának megváltozása, munkabaleset vagy foglalkozási megbetegedés előfordulása), **de legalább 3 évente** köteles elvégezni az Mvt. 54. § (3) bekezdése szerint. A munkáltatónak figyelemmel kell lennie arra, hogy **külön jogszabály** tartalmaz-e az Mvt. szerinti 3 éves határidőnél **szigorúbb előírást**, mivel adott esetben annak megfelelő időközönként kell újbóli kockázatértékelést végeznie az adott tényező vonatkozásában. A kockázatértékelés során figyelembe kell venni az egyes munkahelyi kóroki tényezők (pl. zaj-, rezgésexpozíció, veszélyes anyaggal/keverékkel végzett tevékenység, rákkeltő anyagok, biológiai tényezők stb.) hatásának kitett munkavállalók védelméről szóló külön jogszabályokban meghatározott szempontokat is.

Példák az Mvt.-től eltérő „kockázatértékelési” gyakoriságra:

- **rákkeltő anyaggal végzett tevékenység esetén: két évente** [26/2000. (IX.30.) EüM r. 4.§ (3) bekezdés];
- **biológiai tényezők hatásának kitett munkavállalókat foglalkoztatóknál: évente** [61/1999. (XII.1.) EüM r. 3.§ (3) bek.];
- **a munkavállalókat érő zajterhelés meghatározásához: évente „felülvizsgálat”** [66/2005. (XII. 22.) EüM r. 7. § (3) bek.].

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium (a továbbiakban: ITM) Munkavédelmi Irányítási Főosztálya 2021-ben aktualizált **Segédletet és Útmutatót** tett közzé a <https://mvff.munka.hu/> weboldal „Kockázatértékelés” menüpontjában. A Segédlet 1-3. számú melléklete tájékoztatást ad az egyes munkahelyi kóroki tényezőkkel kapcsolatos legfontosabb speciális jogszabályi rendelkezésekről, köztük a veszélyes anyagokra és veszélyes keverékekre vonatkozó kockázatelemzésről, valamint a pszichoszociális kockázatok értékeléséről.

A kockázatértékelés eredményeként készült dokumentációnak nincs előírt formája. Tartalmi szempontjainál az Mvt. 54. § (5) bekezdését kell figyelembe venni, amely alapján dokumentálni kell a szükséges megelőző intézkedéseket (kockázatkezelés) is, a határidők és a felelősök megjelölésével.

A dokumentumot a munkáltatónak **legalább 5 évig meg kell őriznie**.

6. Kockázatkezelés, a munkavégzésre vonatkozó főbb szabályok

6.1. Általános szabályok

A kockázatértékelés eredményeképp szükséges megelőzési gyakorlat (kockázatkezelési intézkedések) megvalósításánál a 3. és 4. fejezetben leírtakon túl elsősorban az Mvt. 23-63. §-ában, a munkahelyek munkavédelmi követelményeinek minimális szintjéről szóló **3/2002. (II. 8.) SzCsM-EüM együttes rendeletben**, valamint az egyes munkahelyi kóroki tényezőkre vonatkozó jogszabályokban foglaltakat kell figyelembe venni.

Az általános követelményekből az alábbiakat emeljük ki:

- A munkahelyiségben a munkavállalók létszámát, a tevékenység jellegét és a veszélyforrásokat figyelembe véve elegendő mennyiségű és minőségű, egészséget nem károsító levegőt és klímát kell biztosítani.
- A munkahely padlózata és közlekedési útjai legyenek csúszásmentesek, egyenletesek, botlás- és billenésmentesek.
- Mindig figyelni kell arra, hogy megfelelő mozgástér álljon rendelkezésre, de a munkahely padlóján és a közlekedési útvonalakon sem lehetnek a munkát, közlekedést gátló, vagy botlásveszélyt jelentő tárgyak. Az elcsúszásveszélyt minél hamarabb meg kell szüntetni.
- Ahol be- vagy leesési veszély van, vagy a munkavállalót és a munkavégzés hatókörében tartózkodókat leeső tárgyak veszélyeztetik, elkerítéssel, lefedéssel, vagy más alkalmas módon kell a védelemről gondoskodni.
- Ha a munkakörülmények olyanok, hogy bárki életét, testi épségét vagy egészségét közvetlen veszély fenyegeti, a veszély elhárításáig munkát végezni vagy végeztetni tilos!
- A menekülési utakat és a vészkijáratokat minden esetben szabadon kell hagyni, hogy veszély (pl.: tűz) esetén a legrövidebb úton a szabadba menekülhessünk.
- Mindig meg kell győződni arról, hogy a szerszám vagy egyéb munkaeszköz, valamint az egyéni védőeszköz ép, sérülésmentes és megfelelő higiénés állapotban legyen.
- A munkaeszközt és az egyéni védőeszközt csak a rendeltetésének megfelelően, a használati utasítás alapján szabad használni.
- Fontos alapelv, hogy a kollektív védelem elsődleges az egyéni védelemmel szemben. Kollektív védelemre példaként említhetjük az elszívó berendezést is, aminek a feladata az egészségre káros anyagok (vegyi anyag, por, stb.) elszívása a munkavállaló környezetéből. Ennek hiányában egyéni védőfelszerelést, vagyis légzésvédőt kell alkalmazni.
- A munkavállaló és a tanuló önkényesen nem iktathatja ki, nem távolíthatja el, és nem alakíthatja át a biztonsági berendezéseket. Gondoskodni kell a megfelelő biztonsági és egészségvédelmi jelzésekről.
- A munkavállaló csak a biztonságos munkavégzésre alkalmas állapotban, a munkavédelemre vonatkozó szabályok, utasítások megtartásával, a munkavédelmi oktatásnak megfelelően végezhet munkát.

6.2. Konyhákra vonatkozó speciális szabályok

A Kereskedelmi és Vendéglátóipari Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló **30/1995. (VII. 25.) IKM rendelet** (a továbbiakban: KVBSz) Mellékletének 3-4. fejezetében találhatók a konyhai munkahelyekkel és munkaeszközökkel kapcsolatos követelmények, valamint a munkavégzési szabályok, amelyek közül az alábbiak a legfontosabbak:

- Valamennyi munkaeszköznek a munkavégzés teljes időtartama alatt megfelelő állékonynak, eldőlés ellen biztosítottnak kell lennie. A propán-bután gázpalackot csak a vonatkozó szabványban (MSZ 6292:2009) rögzítettek szerint szabad tárolni és kezelni.
- A forró edények megfogásához, sütőberendezések forró lemezeinek és rácsainak elszedéséhez e célra kialakított segédeszközt és fogóruhát kell használni. Tíz liternél nagyobb űrtartalmú, meleg, vagy forró étellel, folyadékkal telt edényt egy személynek emelni, illetve vinni nem

szabad. Hús liter feletti űrtartalmú teli edényt a tűzhelyről csak emelő berendezéssel szabad leemelni.

- Az egyetemes konyhagép működtetése során a segédgépbe szorult alapanyagot csak a hálózati kapcsoló kikapcsolása és a gép hálózatról történt leválasztása után szabad eltávolítani.
- A nyomás alatt lévő főzőüstből az ürítést csak a belső túlnyomás megszüntetése után és csak folyamatosan szabad megkezdeni.
- Tőkehús csontozását csak bontóasztalon, vagy bontóállványon szabad végezni. Hús bontásához, csontozásához csak olyan kést szabad használni, amelynek nyelén a kéz védelmére kialakított élvédő van kiképezve a markolaton. Nyers hús bontásához és csontozásához húsipari védőkötény és lánckesztyű használata kötelező.
- Húsdarálót szétszedni, azon kést, vagy tárcsát cserélni csak a gép hálózatról történt leválasztása után szabad.
- Kávéfőző üzemeltetése közben a nyomásmérőt rendszeresen ellenőrizni kell. Ha a vízállás nem éri el az előírt szintet, vagy azt meghaladja, továbbá, ha a nyomás értékhatára a megengedettet meghaladja, a gépet ki kell kapcsolni.
- A kávéfőző gőzszelepét megnyitni csak akkor szabad, ha a kezelő úgy helyezkedett el, hogy a hirtelen kitóduló gőz sérülést nem okozhat.
- Konyhákban a padozatra kerülő kiömlő folyadékot, zsíros ételmaradékot rögtön el kell távolítani.

A konyhákban az egyik legveszélyesebb vegyi anyag a tűzhelyek, sütők és tepsik tisztítására használt hideg zsíroló, amely maró hatású a bőrre, légutakra és lenyelve ártalmas. Súlyos égési sérülést és szemkárosodást okozhat. Csak jól szellőző helyiségben használható. Nagy mennyiségek kezelésénél védőszemüveg vagy védőálarc használata szükséges. Megfelelő (lúgálló) védőkesztyű és védőruha használata kötelező. Munka közben étkezni, inni és dohányozni nem szabad. A munka szüneteiben és befejezése után alapos kézmosás szükséges. *A veszélyes anyagokkal kapcsolatos általános munkavédelmi előírásokat lásd a 6.6. fejezetben.*

6.3. Hűtőberendezések, hűtőhelyiségek követelményei

- A hűtőhelyiségeket úgy kell kialakítani, hogy azok ajtaját belülről segédeszköz nélkül akkor is ki lehessen nyitni, ha azt kívülről bezárták. E követelménytől el lehet tekinteni akkor, ha a hűtőhelyiség belülről nyitható vészkijáráttal van ellátva. Az ajtók belülről történő nyithatóságát naponta ellenőrizni kell.
- A hűtőhelyiség belsejében elhelyezett világításkapcsolót és az ajtó zárszerkezetét fluoreszcens anyagból kialakított jelzőtáblával kell jelölni.
- Azokban a hűtőhelyiségekben, ahol a belső hőmérséklet -10°C alatt van és alapterülete meghaladja a 20 m^2 -t, azt elektromos hálózattól függetlenül működő vészjelző berendezéssel kell ellátni. A hűtőkamrán kívül elhelyezett vészjelzőt olyan helyre kell elhelyezni, ahol folyamatosan tartózkodnak.
- A beépített húshorgokat legalább 190 cm magasságban kell elhelyezni.
- Hideg munkahelyeken, ha a napi középhőmérséklet a $+10^{\circ}\text{C}$ -t a munkaidő 50%-nál hosszabb időtartamban nem éri el, a munkavállalók részére meleg védőruhát és melegítő italt (legalább 50°C hőmérsékletű teát) kell biztosítani, valamint a munkaszervezési intézkedésekkel (óránként legalább 5, de legfeljebb 10 perces pihenőidő) kell gondoskodni a munkavállalók hideg elleni védelméről.

6.4. Raktározásra, anyagmozgatásra vonatkozó előírások

- A tárolóhelyeket a tárolt anyagok fizikai, kémiai és biológiai tulajdonságainak, egymásra hatásának, továbbá a környezetből eredő hatásoknak, illetőleg az anyag emberi egészségre,

környezetre gyakorolt hatásának, a rakodás, szállítás és tárolás módjának figyelembevételével kell kialakítani.

- Az olyan munka- és tárolóhelyiségekben, ahol gyalogos- és járműforgalom van, illetőleg rendszeresen anyagot szállítanak, a közlekedési, illetőleg az anyagmozgatási útvonalakat meg kell jelölni, vagy el kell választani egymástól.
- A polcokat, állványokat feldőlés, felborulás ellen rögzíteni kell. A polcok maximális terhelhetőségét fel kell tüntetni a polcokon.
- Azokat a polcokat, állványokat, amelyeket megközelíteni támasztó-, tololétrával lehetséges, felső élüknél a falhoz kell rögzíteni.
- A fém polcokat és állványokat be kell kötni az EPH rendszerbe.
- Anyagot, terméket mozgatni csak az anyag, termék tulajdonságainak megfelelő, arra alkalmas eszközzel, a kijelölt helyen és módon, a súly- és mérethatárok megtartásával szabad.
- A KVBSz a hatálya alá tartozó tevékenységi körben végzett árumozgatás, szállítás, rakodás tekintetében – a **Melléklet 4.4.1-16. pontja** – részletes szabályokat tartalmaz, pl.:
 - A munkavállalóknak és a tanulóknak a munkavégzésük során a terhek emeléséhez alapvetően a rendelkezésre bocsátott emelő és egyéb segédeszközöket kell használniuk.
 - Árumozgatás, szállítás, rakodás közben gyűrűt, karórát, nyakláncot viselni tilos!
 - Ládákat, csomagokat mindig úgy kell elhelyezni, hogy a fedelük felfelé legyen. Bontásukat mindig a fedélnél kezdjük.
 - Az anyagmozgatás szabályairól a munkavállalókat a munkavédelmi oktatás keretében tájékoztatni kell.
- Segédeszköz nélküli kézi tehermozgatásnál az elsősorban hátsérülések kockázatával járó kézi tehermozgatás minimális egészségi és biztonsági követelményeiről szóló **25/1998. (XII. 27.) EüM rendelet** előírásait kell figyelembe venni, amely nem tartalmaz súlynormákat, súlyhatárokat. Az NM rendeletben foglaltak alapján a foglalkozás-egészségügyi orvosnak a „terhelhetőséget” minden egyes személyre külön kell megállapítani a munkaköri alkalmasság megítélésénél. E rendelet 8. számú melléklete alapján:
 - a várandós nők, nem régen szült nők és szoptató anyák, valamint az idősödő (az irányadó nyugdíjkorhatárt betöltött) nők esetén tiltott minden anyagmozgatási munka, a 10 kg-ot meghaladó tömeg emelése, továbbá a kényszertesthelyzetben végzett munka is;
 - a fiatalkorúak és a munkaképes korú nők esetén mérlegelésre ad lehetőséget a foglalkozás-egészségügyi orvos számára a kézi tehermozgatással kapcsolatban:
„Esetenkénti döntés a munkaalkalmassági vizsgálat és a munkakörre kiterjedő ergonómiai vizsgálat, a megterhelés-igénybevétel elemzése alapján alapszolgáltatás keretében”.
- Emelőgépek üzemeltetésénél (pl. gépi hajtású emelővillás targonca) az Emelőgép Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló **47/1999. (VIII. 4.) GM rendelet** (EBSZ) előírásait is figyelembe kell venni.

6.5. Takarításra vonatkozó főbb szabályok

A KVBSz **Mellékletének 4.3. pontja** tartalmazza a takarításra vonatkozó munkavédelmi szabályokat. Ezek közül az alábbiakat kell kiemelni:

- Tisztításra, fertőtlenítésre kizárólag az országos tisztifőorvos által minősített, engedélyezett tisztító-, fertőtlenítő szerek használhatók fel.
- A tisztító-, fertőtlenítő szereket eredeti csomagolásban, felirattal ellátva, külön helyiségben (fülkében) kell tárolni.
- Porszívót tilos törött, vagy hiányos burkolattal használni!

- Felmelegedett lámpaburát, izzót vizes ronggyal tisztítani tilos!
- Nyílászárók tisztításakor biztosítani kell, hogy
 - a munka elvégzéséhez megfelelő tér álljon rendelkezésre,
 - ajtó-, illetve ablakszárnyak akaratlan becsukódása, illetve kinyílása ellen rögzítve legyen, függetlenül attól, hogy vízszintes vagy függőleges tengelyű.
- Üvegfelületek tisztítása előtt meg kell győződni arról, hogy repedés nincs-e a tisztítandó felületen.
- Külső üvegfelület a helyiség belsejéből csak akkor tisztítható, ha az kihajolás nélkül, biztonságosan elérhető.
- Amennyiben a helyiségből nem lehet az üvegfelületet megtisztítani, akkor a munkát végző személyt munkaövvel kell ellátni, amelyet a helyiség belsejében oly módon kell rögzíteni, hogy az esetleg kizuhanó személy súlyát a rögzítés biztosan viselni tudja és így becsatolt munkaövvel léphet ki a párkányra.
- A nyílászáró tisztítását csak megfelelő kétágú, többcélú-, vagy pódiumlétráról, illetve fellépőről szabad végezni. Az előbbieket helyett asztalból, székből, ládából összeállított állványról a munkavégzés tilos!
- Konyhák takarításánál meg kell határozni azokat az eszközöket, amelyek felmelegedett állapotuk miatt égési sérülést okozhatnak. A takarítást úgy kell elvégezni, hogy a berendezésekhez csak akkor nyúljunk, ha már kihűltek.

6.6. Veszélyes anyagokkal kapcsolatos munkavédelmi előírások

A HORECA-szektorban leginkább a mosogatók és a takarítószemélyzet lehet kitéve a veszélyes anyagok egészségkárosító hatásának. A konyhákban használják fel a legnagyobb mennyiségben a veszélyes anyagokat, döntően a mosogatáshoz és a konyhai eszközök, gépek tisztításához, karbantartásához. A tartós vízzel való érintkezés és a vegyi anyagok hatása miatt a kezeken a bőr felázhat és károsodhat, ha a munkavállalók nem viselnek védőkesztyűt. A vegyi anyag tulajdonságaitól függően a szer szembe jutása (freccsenés) akár maradandó látáskárosodást is okozhat.

A legfontosabb munkavédelmi szabályok a veszélyes anyagok használata során:

- Veszélyes anyagok beszerzésekor lehetőleg a kevésbé, vagy egyáltalán nem veszélyes anyagokat kell előnyben részesíteni.
- A tevékenység megkezdése előtt el kell végezni a kémiai kockázatelemzést a kémiai kóroki tényezők hatásának kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről szóló **5/2020. (II. 6.) ITM rendelet** (a továbbiakban: ITM rendelet) 5. §-a alapján.
- Veszélyes anyaggal vagy veszélyes keverékkel (a továbbiakban együtt: veszélyes anyag) foglalkozásszerű tevékenység csak a biztonsági adatlap birtokában kezdhető meg, de a lakossági felhasználásra forgalomba hozott veszélyes anyaggal (pl. háztartási takarítószer) a biztonságos felhasználást lehetővé tevő használati utasítás birtokában is megkezdhető a tevékenység.
- Csak az előírásoknak megfelelően felcímkézett veszélyes anyaggal végezhető tevékenység. A veszélyes anyag áttöltésénél az anyaghoz tartozó címkét a kisebb tárolóegységen is fel kell tüntetni vagy egyéb, a munkavállaló által értett hatékony felismerhetőségi jelekről kell gondoskodni tartalmának, jellegének és a veszély egyértelmű azonosítása érdekében.
- Élelmiszer tárolására szolgáló edénybe veszélyes anyagot még átmenetileg is szigorúan tilos áttölteni!
- A veszélyt jelző piktogramok, a H- és P-mondatok oktatása a vegyszerekkel kapcsolatba kerülő dolgozók és tanulók részére is kötelező.

- Munkavédelmi szempontból a biztonsági adatlap 8. pontja a legfontosabb, amely az alkalmazandó határértékeket és a szükséges kockázatkezelési intézkedéseket ismerteti, köztük a műszaki megelőzési lehetőségeket (pl. elszívó berendezések) és a megfelelő védőeszközök (pl. védőkesztyű, légzésvédő eszköz) alkalmazását.

6.7. A fürdők üzemeltetésének alapvető munkavédelmi szabályai

A fürdők üzemeltetésének egyik legkritikusabb pontja a veszélyes anyagok alkalmazása miatt a vízkezelés, különösen a klórozás. A technológiai berendezések sérülése, vagy a szabálytalan üzemeltetés (pl. a technológiai utasítások be nem tartása) miatt bekövetkező kiömlés, illetve a sav és lúg összekeveredése esetén felszabaduló gázok ártalmas koncentrációja a levegőben nagyon gyorsan kialakul, amely súlyos bőrgéget és szemkárosodást, légúti irritációt, vagy akár halálos tüdőkárosodást is okozhat. Az ITM rendeletben rögzített, kémiai kóroki tényezőkre vonatkozó munkaegészségügyi és munkabiztonsági követelmények mellett, elsősorban az alábbi jogszabályi előírásokat kell figyelembe venni:

- a közfürdők létesítéséről és működéséről szóló **121/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet**;
- a közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről szóló **37/1996. (X. 18.) NM rendelet**;
- a Vízügyi Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló **24/2007. (VII. 3.) KvVM rendelet** (a továbbiakban: VBSz).

A 37/1996. (X. 18.) NM rendelet 1. §-a szerint a fürdő szakszerű és biztonságos üzemeltetésével kapcsolatos részletes műszaki, technológiai, biztonságtechnikai, környezetvédelmi és egészségügyi előírásokat, továbbá az egyes tevékenységek gyakorlásának személyi feltételeit az üzemeltetőnek **üzemeltetési szabályzatban** kell meghatározni. Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeire vonatkozó kockázatértékelés az üzemeltetési szabályzat részét képezi. Az üzemeltetési szabályzat munkavédelmi előírásainak elkészítése munkabiztonsági és munkaegészségügyi szaktevékenységnek minősül.

A VBSz Mellékletének 4.01.52- 4.01.85. pontja és az MSZ-10-506:1990 szabvány (Klórhordók szállítása, tárolása, üzemeltetése. Műszaki és munkavédelmi követelmények) tartalmazza a vízkezelésre, a vegyszerek, a klór és ózon használatára vonatkozó speciális követelményeket.

6.8. A Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítmények üzemeltetésének legfontosabb munkavédelmi szempontjai

Korábban túlértékelték a klímaberendezések szerepét, azonban korántsem csak a nem rendszeresen ellenőrzött és karbantartott légkondicionálók – leggyakrabban a pangó kondenzvíz vagy a párasítókamra miatt – terjeszthetik a Legionella baktériumokat. A Legionella-fertőzések szempontjából legnagyobb kockázatot jelentő épületgépészeti berendezésnek a nedves hűtőtornyokat tekinthetjük. A nedves hűtők töltetén igen kedvezőek a feltételek a biofilm kialakulásához, a biofilmben pedig a legionellák szaporodásához. A nedves hűtőből kilépő légáram kedvezőtlen külső légállapotok esetén jelentős mennyiségben szállíthat fertőzött vízceppeket, amelyek a szél útján igen távolra is eljuthatnak.

A Legionella által okozott fertőzési kockázatot jelentő közegekre, illetve létesítményekre vonatkozó közegészségügyi előírásokról szóló **49/2015. (XI. 6.) EMMI rendelet** (a továbbiakban: EMMI rendelet) alapján *fokozott Legionella-fertőzési kockázatot jelentő létesítményeknek* minősülnek: a nedves hűtőtornyok, a kereskedelmi szálláshelyek, és azon közfürdők, ahol aeroszol előállító meleg vízű medencét üzemeltetnek, különösen pezsgőmedencét, élménymedencét, hidroterápiás kezelőt.

Az EMMI rendelet alapján a Legionella-fertőző kockázatot jelentő létesítményekben kockázatbecslést és monitoringot (Legionella-csíraszám meghatározás) kell végezni a Nemzeti Népegészségügyi Központ (a továbbiakban: NNK) által kiadott módszertani útmutatóban foglaltak alapján. A kockázatbecslési dokumentáció kötelező tartalmi elemeit az EMMI rendelet 1. melléklete tartalmazza. A kockázatbecslést a létesítmény üzemeltetésében bekövetkezett, a Legionella-expozíció szempontjából kockázatot jelentő közeg paramétereit érintő változást követően 30 napon belül ismételt el kell végezni. Ha a kockázatbecslés, illetve a monitoring alapján megállapítást nyer, hogy Legionella-fertőző kockázat, illetve fokozott kockázat áll fenn, haladéktalanul kockázatkezelésről kell intézkedni a 2. melléklet alapján.

A Magyarország területén működő nedves hűtőtornyokat az országos tisztifőorvos által működtetett elektronikus rendszeren keresztül az üzemeltetőnek, ennek hiányában a tulajdonosnak be kell jelentenie az országos tisztifőorvos részére (EMMI rendelet 8.§-a).

6.9. Képernyős munkahelyekre vonatkozó minimumkövetelmények

A képernyő előtti munkavégzés minimális egészségügyi és biztonsági követelményeit az **50/1999. (XI. 3.) EüM rendelet** (a továbbiakban: EüM rendelet) szabályozza. Az EüM rendelet alapján a képernyős munkakör: olyan munkakör, amely a munkavállaló napi munkaidejéből legalább négy órában képernyős munkahelyen képernyős eszköz használatát igényli, ideértve a képernyő figyelésével végzett munkát is.

A munkáltatónak az Mvt. 54. §-ának (2) bekezdése szerinti kockázatbecslés, értékelés során vizsgálnia kell az alábbi kockázatok előfordulását:

- a) látásromlást előidéző tényezők,
- b) pszichés (mentális) megterhelés,
- c) fizikai állapotromlást előidéző tényezők.

A munkáltatónak a munkafolyamatokat úgy kell megszerveznie, hogy a folyamatos képernyő előtti munkavégzést óránként legalább tízperces szünetek szakítsák meg. Az EüM rendelet szabályozza a munkavállaló szem- és látásvizsgálatát, valamint az éleslátást biztosító szemüveg juttatását is. A képernyős munkahelyek kialakításának követelményeit az EüM rendelet 3. számú melléklete tartalmazza.

7. Kockázat-kommunikáció

A kockázatértékelés eredménye alapján az Mvt. 42. § a) pontjában, 54. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint 55. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a munkáltatónak gondoskodnia kell arról, hogy a munkavállalók az általuk értett nyelven munkába álláskor és minden alkalommal, amikor lényeges változás történik, a kockázat jellegétől és fokától függően szóban, vagy írásos anyagok biztosításával (oktatás vagy képzés keretében)

- a) a munkahelyen előforduló veszélyekre, kockázatokra, a határértékekre és egyéb előírásokra vonatkozó adatokat megismerjék,
- b) megfelelő oktatást és tájékoztatást kapjanak a védőintézkedésekről és egyéb teendőkről, amelyek ismeretében képesek megfelelően védekezni, és munkatársaikat is megvédeni.

Az oktatás elvégzését a tematika megjelölésével és a résztvevők aláírásával ellátva írásban kell rögzíteni.

8. Teendők munkabaleset, fokozott expozíciós eset és foglalkozási megbetegedés esetén

A munkáltató minden munkaképtelenséggel járó munkabalesetet a bekövetkezését követően köteles haladéktalanul kivizsgálni. Azt a munkabalesetet, amely esetében a munkavállaló több mint három munkanapon át nem volt munkaképes, valamint a foglalkozási megbetegedést és a fokozott expozíciós esetet be kell jelenteni, ki kell vizsgálni és nyilvántartásba kell venni. Az általános szabályokat az Mvt.

64-69. §-a tartalmazza. A munkabalesetek esetén követendő eljárást a MüM rendelet 5-10. §-a, a munkabaleset kivizsgálásának szempontjait e rendelet 3. számú melléklete, a munkabaleseti jegyzőkönyvet a 4/a. számú melléklet tartalmazza, amelyet az 5. számú mellékletben foglaltak alapján kell kiállítani.

A súlyos munkabalesetet a munkáltatónak - telefonon, telefaxon, e-mailben vagy személyesen - haladéktalanul be kell jelentenie a rendelkezésre álló adatok közlésével a munkabaleset helyszíne szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal mint munkavédelmi hatóság (a továbbiakban: munkavédelmi hatóság) felé, amely a bejelentést azonnal továbbítja a Technológiai és Ipari Minisztérium (a továbbiakban: TIM) Munkavédelmi Irányítási Főosztályának.

A fokozott expozíciós esetek és foglalkozási betegségek bejelentésével és kivizsgálásával kapcsolatos részletes előírásokat a **27/1996. (VIII. 28.) NM rendelet** tartalmazza.

Az orvosi tevékenység körében észlelt foglalkozási betegség gyanúját a munkáltató telephelye (munkavégzés helye) szerint illetékes munkavédelmi hatósághoz be kell jelenteni, ki kell vizsgálni és – amennyiben a munkahigiénés és foglalkozás-egészségügyi szerv az esetet foglalkozási megbetegedésként elfogadja – nyilvántartásba kell venni. A bejelentést az észlelő orvosnak kell megtennie, a kivizsgálást a munkavédelmi hatóság végzi, melybe a munkáltatón és a bejelentett dolgozón kívül bevonja a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosát, a munkavédelmi képviselőt, valamint a TIM orvos végzettségű kormánytisztviselőjét is. A foglalkozási megbetegedés gyanújának bejelentéséhez szükséges nyomtatvány és kitöltési útmutató a <https://mvff.munka.hu/> weboldal „Foglalkozási megbetegedések” menüpontjában érhető el.

A fokozott expozíciós eset kivizsgálása a munkáltató kötelezettsége a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa, a munkavédelmi szakember, valamint – ha van – a munkavédelmi képviselő bevonásával. A munkáltató a kivizsgált fokozott expozíciós esetről a munkavédelmi hatóság honlapján közzétett módon jegyzőkönyvet készít és megküldi az illetékes munkavédelmi hatóságnak. A jegyzőkönyv „Zárt kezelésű adatlap” részét a foglalkozás-egészségügyi orvos tölti ki és a leletekkel együtt zártan kezeli. A fokozott expozíciós eset bejelentéséhez szükséges jegyzőkönyv és módszertani segédlet a <https://mvff.munka.hu/> weboldal „Fokozott expozíciós esetek” menüpontjában érhető el.

A munkabalesetek, fokozott expozíciós esetek és foglalkozási megbetegedések kivizsgálását és a lehetséges okok feltárását követően újra el kell végezni a kockázatértékelést és a munkáltatónak intézkednie kell az adott kockázat/expozíció csökkentése vagy megszüntetése és a hasonló esetek megelőzése érdekében.

9. Munkavédelmi útmutatók a COVID-19 járvánnyal kapcsolatosan

A <https://mvff.munka.hu/> weboldal „COVID-19” menüjében számos útmutató és tájékoztató található, amelyek közül kiemeljük az ITM Munkavédelmi Főosztályának 2020. november 6-án közzétett tájékoztatását a COVID-19 járvány idején a kockázatértékelés aktualizálásáról, amely egy kitölthető, legördülő menüvel rendelkező Segédletet is tartalmaz. Ugyanitt megtalálható a COVID-19 munkahelyen történő terjedésének megelőzését segítő munkáltatói kérdéslista is.

Az NNK honlapján épületüzemeltetők részére gyakorlati útmutató található [„A SARS-COV-2 KORONAVÍRUS ELLENI VÉDEKEZÉS LEHETŐSÉGEI A TERMÉSZETESEN ÉS A MESTERSÉGESEN SZELLŐZTETETT ÉPÜLETEKBEN”](#) címmel.

10. Munkavédelmi munkavállalói érdekképviselet

A munkavállalók az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő jogaik és érdekeik képviselésére jogosultak maguk közül képviselőt, vagy képviselőket választani, mely jogot a munkáltatónak biztosítani kell. Munkavédelmi képviselő választást kell tartani minden munkáltatónál, ahol a munkavállalók létszáma legalább húsz fő. Az Mvt. 70/A. § - 76. §-a tartalmazza munkavédelmi képviselő választással kapcsolatos részletes szabályokat.

11. Munkavédelmi tanácsadás

A Munkavédelmi Irányítási Főosztály az általa működtetett, ingyenesen hívható telefonszámon munkavédelmi tanácsadást nyújt a munkavédelemmel kapcsolatos jogosultságokról és kötelezettségekről a munkavállalók, munkáltatók, az érdekképviselői szervek és minden, a munkavédelem kérdései iránt érdeklődő számára. A munkavédelmi tanácsadás elérhetőségei: e-mail: munkavedelem-info@tim.gov.hu; telefon: **+36 80 204 292** zöld szám.

GINOP-5.3.7-VEKOP-17-2017-00001 azonosító számú
„Jogszerű foglalkoztatás fejlesztése” elnevezésű kiemelt projekt
Technológiai és Ipari Minisztérium

Készítette: Munkavédelmi Irányítási Főosztály

2022

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE